

NACIONALISTIČNI ORGAN.

REDAKCIJA IN ADMINISTRACIJA: Arena Narod. doma.
Rokopisi se ne vračajo. — Anonimni dopisi se ne sprejemajo.
POŠTNA PLACANA V GOTOVINI!

Zato pa problem sanacije naših razmer ne zaviši od revizije ustave, od avtonomije ali centralizma, od zmagote te ali one stranke, ampak od obračunavanja z vsemi strankami brez izjeme ter od združitve vseh postenih in dobrohotečih! Poedine stranke so ravno za te volitve tudi res skušale doseči nekako koncentracijo sorodnih skupin, v kolikor jih je vladila pri em odkritosrčna skrb za narod in za državo, ali pa le strankarska dobičkaželost, o tem tu ne bomo razpravljali, konstatirati pa moramo, da se jim ta koncentracija ni posrečila, ker se jim posrečiti sploh ni mogla. Posrečiti pa se jim ni mogla radi tega, ker strankam sploh ne gre za interese kake napredne, narodne ali državne stvari, ampak zgolj za osebne koristi voditeljev! In v tem so, bodimo odkriti, brez izjeme vse enake! Nezavedne ljudske mase so zanje »Stimmvieh« in nič drugega. Nai naglašajo n. pr. socialistični voditelji še tako, da se bore za delavstvo, klerikalci, da se bore za kmeta itd., v resnici se bore samo za svoje mandate in za svoje osebne koristi, kar dokažejo potem, ko so izvoljeni vedno znova s tem, da se vsa leta svojega poslanstva na svoje volilce sploh ne zmenijo, ampak jih obiščejo komaj tedaj zopet, ko so na pragu nove volitve. Naše ljudstvo je sicer do skrajnosti naivno in neumno, toda polagoma se pa le pričinja zavedati, da je vse to res tako. To zavedanje pa je najboljšo znamenje za to, da se počasi doka sigurno bližamo času, ko bo naše ljudstvo samo obračunalo s svojimi strankarskimi izkoriščevalci. Kaj pa potem? Ravno za ta čas pa se pripravila naša organizacija, ki je sicer politična, ni pa strankarska. Ena prvih in največjih nalog programa Orjuna je, rešiti naš jugoslovanski narod strankarskih zajedavstev ter ga združiti v enaki ne strankarski, ampak nacionalni fronti podvesti na prestol ter dati njemu samemu brez dvainštridesetih strank v roko državno oblast. To je naš cilj in ta cilj hočemo in ga bomo dosegli, dosegli bomo, da bo v parlamentu v Beogradu sedel naš enotni jugoslovanski narod vseh plemen vseh ver in vseh stanov združen pod neomajni poštenosti in ljubezni podnečev in do skupnosti. Ta čas bo prišel morda še prej, predno se komu sanja in tedaj ne bo več slovensko-hrvatsko-srbskih sporov, ne bo več razprav o avtonomiji in

centralizmu in tudi ne barantani za razne koncesije, ampak bo samo delo, delo in zopet delo za sanacijo naših žalostnih razmer ter za boljšo bodočnost našega naroda in enotne države! Orjuna ni zato tu, da bi služila kafi stranki, ni za to, da bi služila kapitalizmu, ni zato tu, da bi razbijala, ampak zato, da bo povedla naš narod od Golgate do Vstajenja. Kdor nam hoče pomagati pri tem velikem delu, naj stopi v naše vrste, v katerih je prostora za vse, samo ne za koristolovce in politične šarlatane.

Premirje z Italijo.

Po dolgem slepomišljenju je rimski parlament na povelje diktatorja Mussolinija pokorno odglasoval izvršitev davno sklenjene in ratificirane rapalske pogodbe in santamargheritske konvencije. Pogodba je naš diplomatski Kobarid. Vse najslabše sile našega naroda so bile na delu, da se doseže sramotni poraz, ki je vreden pendant k korušskemu plebiscitu, kajti v obeh slučajih je bilo dobiti mnogo, pa smo kljub temu izgubili vse.

Za svoj vojaški Kobarid je bila Italija nagrada za diplomatskim uspehom v Rapalu. Čudovita je bila kratkovidnost prečanskih psevdodiplomatov, da niso poslušali nasveta Pašičevega tedaj, ko se je dala doseči vsaj še Wilsonova linija. Ostala bi nam na ta način cela Notranjska, Reka in vzhodna polovica Istre, tudi v Zadru in Lastovem bi bila vihrala naša zastava. Zakričali so prečanski politiki, zavržalo je po prečanskem tisku in na bratsko srbsko plemo, na naše osvoboditelje, so padli nebratski očiki, da Pašić in Srbi prodajajo Trst, Istro in Gorico za Skader. Zamolčali so bratje in gledali s tiho resignacijo, kako diplomatski diletanti izgubljajo bitko za bitko in z njimi kos za kosom jugoslovanske zemlje, naseljene z najbolj zavednim delom našega naroda. Za Nittijs in Wilsona bi se bilo dalo doseči vse, Giolitti in fašizem pa sta potisnila skledico naših šans visoko, visoko.

Tako je bil zamujen pravi trenutek in kruta pravičnost usode je zahtevala, da so naš zastopniki prečanske politike morali skleniti ponižani sramotno pogodbo in dati svoja imena na dokument naše sramote in njih lastne nesposobnosti. Molčali so Srbi; plemenita srca niso mogla izustiti očitka bratom: Kje, bratje, Vam je Reka, Trst in Gorica, kje nam je Skadar, ki naj bi bili zanj prodali vaše in svoje interese?

Mi, prečanska omladina, pa ne moremo in ne smemo molčati! Kamenje bi zagovorilo, ako bi mi molčali! Ormeč j'accuse vam vržemo v lice, vi nesposobni grobokopi našega Primorja. Obtožujemo vas vaše brezmejne kratkovidnosti in domišljave brezvestnosti, ki je odrezala živo meso našega naroda in ga oddala lahkomišelnosti v muke in solze, ki zalivajo naše nesrečno primorje. Obtožujemo tudi vas druhal frankovska blokaška in radičevska, ki ste dosledno slabili že itak omajano pozicijo naših nesrečnih zastopnikov v Rapalu. Tebe, dobro in zapeljano hrvatsko ljudstvo pa pomilujemo in trdno upamo, da boš izprevedalo v kako ostudno igro te izrabljajo Radič, blokaši in frankovci!

Mi, omladina, pa se držimo besed, ki jih je o priliki glasovanja izrekel Mussolini, ko so renegatje Su-

vič, Dudan in Pogačnik ter požigalec Glunta obžalovali, da pride vzhodna obala Jadrana pod tujo oblast. Z najvišjega uradnega mesta je izrekel Mussolini krilate besede: »V ostalem ne razumem zakaj bi morala baš ta pogodba, od vseh stotin pogodb, ki so bile sklenjene na svetu, biti neizpremenljiva in večna...«

Iz srca nam je govoril fašist nad fašisti, prvič da mu moremo pritrčiti z iskrenostjo in navdušenjem. Kvišku srca, pokonci glave, bratje to in onstran meje! Nas ta pogodba ne veže nikakor! Sam ministrski predsednik Italije je dal naš mentalni rezervaciji trdno pravno podlago. Essefai emar, signori! Ne bo večna, niti dolgotrajna ne bo ta pogodba! Ni več daleč dan, nevredni potomci vrlih pradedov, ko potrkamo na vrata tretje Italije in pride-mo po svojo last.

RUDE ŠTUGLIAR MEJEVCANIN:

Privatna inicijativa.

Privatna inicijativa D'Annunzija je rešila Reko za dolgo let Italijanstvu. Ista inicijativa je izvedla atentat na St. Zermensko mirovno pogodbo in rešila Madžarski del Zapadne Ogrske — Burgenlanda. Vprašanje Burgenlanda so rešile Hejašove in Projevoje fašistovske čete. Njihova moč je celo večja od moči mednarodne pogodbe sankcionirane od vseh velesil zmagovalke Evrope.

Reakcija premagana v vojski ne sme in ne more za sedaj oficijelno obračunati s svojim premagalcem, kot redna vojska v obliki nove vojne. Ona dela to s privatno inicijativo. Madžarska je menda uradno razorožena, a neuradno ima več vojakov in orožja nego v vojnem času. Neodgovorna privatna Madžarska je danes prava Madžarska. Ona uradna je samo politični blef, prevara, slepilo. Kateri pameten človek veruje danes v Betleno? Kdo ne ve, da predstavljajo Madžarsko danes Gembeš Friedrich Hejaš in Prona?

Uradna Nemčija ni nikoli rekla, da ne bo plačala reparacij. Ona je naša Hugo Stinesa in industrijski trust, kateri je marko potlačil do nemogočnosti in postavila zavezništvo pred delstvo: Nemčija ne more plačati. Tudi to je naredila privatna inicijativa in sedaj pristaje še nepopustljiva Francija na konferenci v Parizu na znižanje reparacij od 145 milijard na 40—50 milijard zlatih mark.

Cela Evropa išče svoje rešitve v privatni inicijativi. Cela Evropa je

danes v njeni oblasti in ona preti, ako se ne bode tudi pri nas razvila v isti meri, da pride čez glavo celemu mednarodnemu urejevanju Evrope.

Italija je napravila v tem pogledu čuda, Mussolinijeva privatna inicijativa — a to pomeni nacionalni fašizem — ustvarila je pravno in ekonomsko vojaško in socialno najbolj obvarovano in ravnotežno državo v Evropi. Do 200.000 brezposelnih je dobilo v fašistični eri, ustvarjeni po privatni inicijativi eksistenco in sigurne krove.

Italija, dasi zmagovalka, se je nahajala v istem položaju kot mi, ki smo tudi zmagovalci. Četudi zmagovalci, naši nacionalisti niso zadovoljni in zato smo sovražniki.

Vse države, katere imajo sistematično politiko bodočnosti, organizirajo svoje privatne inicijative.

Italija poleg svojega zmagonosnega in popolnoma dovršenega fašizma organizira svojo fašistično milico — izven svoje vojske. Zgodovina še ni zabilježila take vojaške države, katere je sama po sebi vojska, kakršna bode v najkrajšem času Italija.

Na Madžarskem so nekega dne mobilizirali vsi fašistični oddelki. Po zanesljivih poročilih, ki prihajajo iz naše meje natopana neuradnih oboroženih band, katere čaka samo na prvo povelje, da vpadejo v našo zemljo.

Jugoslavija, katere se nahaja med dvema do zob oboroženima taboroma, ne samo da nima privatne nego niti državne inicijative. Mi namesto da se konsolidiramo na znotraj in, da se krepimo na zunan, gremo na volitve in bojujemo ljute strastne strankarske boje.

Interesantno je, da so strankarski boji v Italiji in na Madžarskem potisnjeni v ozadje in, da je vse koncentrirano na okrepitvi absolutne državne politike.

V tem sorazmerju, v katerem so pri nas strankarske strasti, a pri naših sosedih državna strast predominantna, — v tem sorazmerju se nahajajo na žalost naše moči.

Naša državna politika ne samo, da ne neguje, nego celo nerada gleda na privatno inicijativo, katere ima postati v Orjuni protitež oni v Italiji in na Madžarskem.

Ves vojni plen naših sovražnikov obstoji v tem, da nas ne napadejo nekega dne regularne trupe nego njihove po neodgovorni privatni inicijativi organizirane čete in bande. V tem slučaju se mislijo oni izogniti intervenciji velesil in naših maloantantnih zaveznikov.

Četudi verujemo v solidnost Malle antante, ni sumnje, da bode mogla neoficijalna četniška akcija trajati precej časa, dokler bodo imele naše regularne vojske pravico vmešavati se.

A kaj bo med tem časom?

Bodemo pustili med tem časom naše obmejne kraje v rokah naših sovražnikov?

Ni li za ta slučaj absolutna potreba naše Nacije — da ima svojo milico?

Ni li sramota za našo nacijo, katere je vsotvarjena s zavestjo večne naše privatne inicijative — naše objavljenе misli — da je njena privatna inicijativa danes razpršena in, da je v najusodnejšem trenutku nima?

Ni li potrebna Orjuna?

Ni li potrebna nacionalistična mifca, oborožena in pripravljena za vsako akcijo? (Princip.)

EDINO NAŠ POKRET LAHKO OSREČI DOMOVINO!

Nekaj iz Tržiča.

Tržič se je razburil, ko je začel prve glasove o »Orjuni«. Razburjenje je bilo vsesplošno, a največ protestov je izzvala ta vest pri tukašnji mednarodni ljudski stranki in njenih pokroviteljih. Dasi ravno so bili pretepi v Tržiču na vsako-

nočnem sporedu, jih je glasilo te stranke dosledno ignoriralo. Nena-doma pa si je »Slovenec« dal duška nad nekim zopetnim vsakonočnim spopadom ter v zlobnem zavijanju dolžil »Orjuno«. Seveda se ni pozabil ob tej ugodni priliki zaletavati v Srbe in srbske častnike — in končno zopet valiti krivdo na demokrate. Ob sklepu je objavil »Slovenec« izdati imena junakov-ponočnjakov, kakor hitro dobe pri sodnji zaslužno nagrado. Tega pa ne bo storil, ker se noče s tem zamerniti osmim čukom, ki so nazna-njeni radi svoje ponočnjaške narave. Nesrečni osmerci, ki je postala žrtev lastne ovadne, svetujemo, da se primerno zahvali za nagrado slovenčevemu dopisniku. Ta pa naj si zabeleži v album, da se Or. Ju. Na, preresno zaveda svojih ciljev, da bi trčila svoje sile v pijansko - ponočnjaških pretepih!

Nemir se je pojavil tudi v gostih vrstah varovancev mednarodne ljudske stranke, pri tukašnjih Nemcih. Zanimivo je, da pri tržiški industriji zavzemajo vsa boljša mesta najzagrizeniji nemški šovinisti, povečini celo inozemci. Ali je to v čast naši »nacionalni« industriji??

Slovenski delavec je dober le za najumazanejša in najslabše plačana mesta. Dogodilo se je celo nedavno, da je arhitekt — Nemec nadržil svojega sužnja — Slovenca z Windischer Hund. Slaba bi tedaj predla nemškemu valpetu, da se ni zanj zavzela narodno nezavedna množica sužnjev nemškega kapitala.

Delavstvo! Naj te ne slepi 50 litrov vina, ki jih lije tvoj tlačitelj v lezero tvojih krvavih srag, da mu — zaslepljen po svojih zaslepljenih voditeljih — potem »v kolikor toliko« kliče: »Živijo!« Tudi tebe ne bo rešila niti moskovska niti rimska internacionala! Tudi tvoje mesto in tvoja rešitev je naših nadstrankarskih nacionalističnih vrstah!! Tudi za tvoje vstajenje se bora naše čete! Naš cilj je: zdrava in močna država. In mi se jasno zavedamo, da tvori veliko večino te države ravno proletarijat. Zavedamo se, da je edino v zadovoljstvu večine mogoča sreča in napredek. Pridi in bori se z nami za naše skupne ideale!

Vam pa, ki odmerjate slovenskim trpinom pičli delež slabega kruha; vam, ki se redite od jugoslovenskih žuljev in grošev, svetujemo resno: Pogledajte okoli sebe in dajte Jugoslovenom kar je jugoslovenskega! Minili so časi, ko smo bili zadovoljni z drobtinami, ki odpadajo od bogatinove mize...!

LJUBO D. JURKOVIC.

3.

III. DEO.

1.

Prošle su mnoge i mnoge godine kad je Veselin Veselinović napravljao svoja kova jahača u avliji Donje Kuće. Bilo je to jednog prvog letnog dana, nekoliko dana pre žetve.

Veselin, koji je živio u isto doba i u Donjoj i u Srednjoj i u Gornjoj Kući, i koji je neprestano mešao svoju hudo i raspoloženo, najviše je bio svoj, i više jak, i odvažniji je bio u Donjoj Kući.

U Donjoj je Kući živio njegov sin Mladen i najmlađi brat. On je njima bio iskreniji, neg drugog deca; on je njih nekaako više razumevao i više voleo.

I tu je imao rane i zle kompije, s kojima su se on i njegova deca uvek svađali, bili i tukli. Često su i krvlju trebali da brane svoju zemlju, kuću i kućinšte...

Kad bi Veselin bio u Donjoj Kući duži bio mu kao nešto lakše bilo: s duše bi mu pao neki tenki i poznani teret, kojeg je osećao u Srednjoj, a još više u Gornjoj Kući, jer ga u tim Kućama leđa pravo i ne razume-gahu. Kad bi dolazio u Donju Kuću, duša bi mu od prilike bila onako kao kad se izatetka uspinjala na visoko brdo, naglo spuštajući nizbrdnicu u dolinu, ili kad nenadno, u mladosti, osećao na svojim usnama vruće Anđelijske poljubice...

U Donjoj se je Kući Veselin osećao posve svoj i slobodan, tako, da bi odmah, istom bi došao u ovu Kuću, zaboravio na sve druge Kuće, i na svu drugu decu, i na decu njegove dece... Tu je govorio oštrije, bistrije i pametnije; uvek kratko i jezgrovito. Tu je bio ozbiljniji, odlučniji i čeličniji u svojim odlukama i mišljenju. Tu je Veselin uvek veselo, u glavnom mišljenju, skupa sa Mladom i Srebom mirno obrađivao svoja polja i oranice...

Duhoviti su mu više puta hteli pravo oteti Donju Kuću i mnogo su ju puta opljačkali i blago otimali. I baš zato i pošto je skoro svaki pedalež zemlje bio potkopljen njegovom krvlju, Veselin je Donju Kuću najvi-

še voleo. Veselin, ko ga su tu Dobrota Bogdana zvali, tu je, u Donjoj Kući, najviše bio on — Veselin Veselinović.

— Oj Bože i Sveti Đorđe, dušmani mi otimlju najveće i najdražje polje. Otmu li mi to, nema mi više ostanaka u Donjoj Kući, a tenko he mi biti i u Srednjoj i u Gornjoj — na hu se morati seliti dalje k severu. Ali tako mi perna buzdovana i krsnomena svehe, moje he uvek da bude, i nitko mi ga oteti neće!

Takove su misli često mornile Bogdana Dobrotu, i zato je on često tom polju zalazio.

Jednog jutra uputio se je ravno prama polju; ugašio je dobra kova svoja, naslonio se sedlu na oblucje, i udivio se u duboke misli...

Za paljačom je posio, kao obično kad je po tim predelima hodio, dva perna buzdovana, do dva noža od čelika s novim kožnatim kapišom.

Polje je bilo plodno, veliko i lepo. Kroz polje je teкао potok vode, a na vodi Bogdan je sazio mlinove, u kojima je mleo jito sa svojih oranica. Prama suncu postajao je čelične kompije iz kojih je pobirao slatku meloninu.

Kad se je Bogdan poneo na brežuljak, a sa brežuljka ošazio široko polje, srce mu je od dražesti zaintralo... Izgledalo mu je kao da gleda lepe majčine oči...

Bila je velika sparija, juto se je klasje nalazilo kao veliko juto more... Čvrčak je živo čvrčao pesmu leta i podneva.

Povijne polja kričalo je jato crnih gavrana...

U tu dolinu, među jutim klasjem, nekaako usplamtale duše, dostojanstveno se je spuštao Dobrota Bogdana.

— Samo dok je ovo moje — mislio je u sebi — dotle hu ja i biti živ!

Iz daleka, iza jednog omaneg hunka, opazila su ga kompije, na broju preko 77, što mladix isto starijix; sakrili su se, opkolili ga i hteliše da iz potaje ubiju, da mu tako silom otmu njegovu srotinju, koju je krvlju, tenkim žuljevima i još težim znojem stekao.

Ali, njegova je snaga bila svuda razglapena, i zato su svi na nj zajednički navašili. Izavladali su perne buzdovane, bridke

horde i hančare i baš se junacki ogledale. Zametnili su pravi junacki megal!

Šiba Bogdan na sve četiri strane. Otvorio svoje veselo nešto zapaljene oči; srce mu se silno zaintralo, a čista i mirna savest zablistala mu je kao usijano sunce.

— Sramota nije — u zalosu je govorio dok se bio na život i smrt — za vlastitu gruču krvi svoju liti!

Pod njim nađe sedmero dušmana; buzdovanom im je rebra razbio i sve ih je izmrčario...

Pokož je bio očajan i strapan. Bogdan je nasrtao dugo odoljavao, tucao je s desna i s leva, mnoge je rasterao i tenko ranio, ali ga je na koncu netko udario u rebra — i on čestito pada, kao junak i pošten čovek... Ubili su mu i njegovu šarinu.

... i tako je Bogdan ležao u ručnoj krvi...

Duše svoje gubit nije xteo!

Sunce se zaprveni sve većim, crvenijim i crvenijim plamenom... dok su crni gavrani doleteli krvavim lešinama i graktali pesmu smrti.

ČISTA SAVEST! POŠTEŃE!! VERA!!!

— — — — —

2.

— Ah! — Da — da! — On jel — Počila je puška — — —

Naslonjena na debelo jelko, u lepem gaju Gornje Kuće, je Marija Lenčikova nekega lepog jutra šepetala te besede, ko je zapazila Tomaža, sina Vlade Mohorića, unuka Veselina Veselinovića, ki so ga v Gornji Kuli ime-novali Janeza Mohorića.

Tomaž je bil lovec, star kakih dvajset let, lepe sloke postave, plavih las, rdečega lica; oblečen z zeleno lovsko obleko. Marija Lenčikova pa mlada, vesela, rdeča kot roža, okretna in hitra kot ververica; oblečena v tako belo obleko, z malimi rdečkastimi okraški.

— Marija, duša moja! — je vzkliknil Tomaž, ko jo je zapazil, vesel vrgel puško na ramo in, držeč jo čvrsto v roki, je skočil k Mariji... — Ali me čakaš že dolgo?!

— Malo prej sem došla, a zdelo se mi je, da si blizu, ker sem čula strel iz puške, — kaj si dobrega ulovil?

— Pogled! — reče Tomaž in izvleče iz torbe lepo pisano žolno.

Solnce je s svojimi žarki razsvetljevalo zeleni gaj in solnčni žarki, prodirajoči skozi visoke jelke so ustvarjali na zeleni travi in na padlem listu majhne kroge, ki so se neprestano premikali in razveseljevali dušo Marijino in Tomaževo in jo polnili z nado in lepoto.

Hodila sta objeta, tesno drug ob drugem in zdelo se jima je, da sta v lepem dvoru ali raju.

— Poslušaj Tomaž, — reče Marija, ko sta storila komaj par korakov — kako molčoč človek je tvoj ded Janez, kakor da nekaj skriva v svoji notranjosti, nekaj veličastnega in lepega! — Fran, moj brat, pravi, da je zelo pameten, da ga pa niti vi v lastni hiši ne razume-te. — Čudno! — Celó ima nabrano in vedno se zdi, da nečesa pričakuje; ozira se in gleda...

— Veš, Marija, moja draga, — odvrne Tomaž — on vedno sanja in sanjari, kako bi našo domačijo povečal, a moj oče Vlade pravi, da imamo mi neko večje posestvo in premoženje, in da je to pač velika domačija le od Boga prikrita! In ker nam on nikdar ničesar ne pove, zato živimo tako siromašno na našem malem posestvu. Kmetje velikih grofov!

— Oče mi pravi, da ded ne more razumeti, zakaj da smo grofovski kmetje in sicer zakaj in kako to, da smo tuji hlapci? — On da od žalosti ne more govoriti in nam ničesar povedati. Vedno le premišljuje, kako bi se otel grofovskih rok. — Kajne, da se v njegovih očeh vidi, da je pameten in dober človek, ki trpi vsled neznane bolesi?

— Da, da! — potrdi Marija in šetajoč dalje zamišljeno pristavi — čudno! — — —

— Toda veš Marija, jaz vendarle verujem, da bo spregovoril, kadar bomo mi njegovi vnuki dorasli in postali pametni. Veš, moj brat Janko je duhovnik, jaz študiram pravo, pa naju on priprosti človek ne razume in ravno tako tudi midva ne njega. Kadar postaneva pametna in ga bova kolikortoliko razumela, takrat bova uredila našo domačijo in premoženje.

Slavčki so peli vesele pesmi in z listjem se je polgraval zelen vetrič. Mariji in Tomažu se je zdelo, kakor da ju listje pozdravlja, da se veseli z njima, da ju vetrič poljublja, igrajoč se z Marijinimi svetloplavimi lasmi, ki so se dotikali Tomaževega razmišljenega lica

(Nastavlja se.)

DR. DANKO ANDELINOVIĆ:

Pozdravni govor Oblasnoj Skupštini.

Gospodo izaslanici bratskih Oblasni odbora, gospodo izaslanici Mesnih organizacija Oblasnog odbora zagrebačkog!

Ja vas pozdravljam široke duše i vedra srca, jer je širina, jer je vedrina znak nacionalizma, a njegova je borba uperena proti uskurdno-sti, tjesnoći, slabunjavosti, mlakosti, pomanjkanju vidika i svakom lokalnom patriotizmu. Naš se nacionalizam uzdiže ko sivi soko nad širokom ravnicom i kliče nam borbu velikih ideala, a protiv malih idealima.

Mi smo u svojim dušama pokopali male domovine i lokalne patriotizme pred licem velike i snažne Jugoslovenske domovine.

Priznajem velike su naše epopeje, patnje, borbe i istrajnosti. Počmite od naših gusara, uskoka, hajduka i komita, predjite preko Gvozd, Kosova, Dobrog polja, Vetrenika i Kajmakčalana i naći ćete jedno na jedno Srpstvo, jedno žilavo Hrvatsko i jedno lijepo Slovenstvo, naći ćete instinkte jedne rase, koja se neda. Lijepa je naša prošlost, veliki su naši podvizi, hrabre su naše izdržljivosti, krvave su naše čežnje za slobodom. Ali mi, kao nove mladice iz starog paja, hoćemo još više, još lisnatije, još šire. Našoj ćemo prošlosti podignuti spomenik, našem junaštvu vidovdanski hram, a naše ćemo krvave zastave smotati, nek sinovi, unučadi i pokoljenja dolaze i hodočaste k njima nek im se klanjaju, nek se ponosno ugledaju u njih. Ali mi za ljubav prošlosti, za ljubav minule slave i prošlih epopeja ne zaboravljamo svoju budućnost, jer u našoj prošlosti koliko ima slave, toliko ima i sramote. Mi smo bili janjčari, bili smo galeoti, mi smo bili carski vojnici, gušili smo slobodu Italije, gušili smo svoju vlastitu slobodu, jer nad nama vladala je slijepest i tjesnogrudje, jer nas je prožimao zao usud prokletstva: divide et impera.

I ako smo danas ono što jesmo i ako su danas pukli pred nama obzori i novi vidici, to je zato, jer je u jednom datom momentu možemo reći jučer, pobijedio zdravi i jedinstveni instinkt čitave naše rase na Slovenskom Jugu. I nama je drugovima predratnih nacionalista, braći revolucionara i atentatora, ljudima koji su vidjeli hetakombe boraca, dobrovoljaca i žrtava, koji su osjetili da ih je prožela silna instinktivna ljubav budućeg jedinstva i veličine, — nama je usko Srpstvo, nama je tjesnogrudno Hrvatsko, a maleno Slovenstvo. Mi nećemo jednu Srbiju, koja će bilo koja velika vlast do sadržati svojim diktatima, jednu Hrvatsku, koja će živjeti vjekove u jednoj velikoj laži, da nikada nije bila pobijedjena, da nikada nije bila podjarmljena, jednu veliku Sloveniju, koja će se vjekovima držati na uzburkanom moru Germanstva kao orahova ljuska.

Mi hoćemo jednu Jugoslaviju i jednu Jugoslovenstvo, pred kojim će svi prijatelji i neprijatelji imati respekt.

Ovu Jugoslaviju hoće razvoj povijesti, politički veliki imperativ povijesne dosljednosti, hoće je naš ekonomski položaj čvorom na granici istoka i zapada, položaju sru Evrope, hoće je naš privredni razvitak i hoće između sjevera i juga, hoće i hoće more proliće krvi, a što je najvažnije hoćemo je mi.

Jugoslovenstvo danas nije pitanje jezičke logike, eventualne sličnosti i sentimentalnosti, već je to pitanje inteligencije svakog od nas: S tim Jugoslovenstvom mi stojimo i — pobijedujemo. Mi nemoćemo pasti, jer mi smo elementarni skok na noge jedne nacije, koja se trkla iz dugoga vjekovnog sna. Zaustavite bojicu koja se ruši niz planine, zaustavite more, koje se lomi o obale; možete ih zaustavljati, ali ih zaustaviti nećete, jer će oni na koncu konca ipak imati pravo.

Nama se predbacuje da smo nasilni, a ako hoćete da smo razbijaci. Gospodo, mi imamo dva razloga i to — koji kako za koja. Za pametne i razborite imamo razlog u užem smislu, a za pokvarenjake, bezobraznike, glupane i hulje imamo drugog. Skupo smo platili ovu državu a da je pustimo nekažnjeno vrijeđati. Drugi su pokretri prošli kroz bujice krvi, preko ostrica vjetrova, a ako bude trebalo i naš će proći. No to

nije naš princip. Naš glavni princip jest mir, red i poštovanje za opću narodnu stvar. Ali isto je tako naš princip štovanje naših svetinja i ove države i tko je ne bude poštovao milom, taj će je poštovati silom. Možda će doći dan kada će nam i ova država biti preuska i kada ćemo granice naše ponijeti, na našim krvavim rukama, na granice naše rase. Ja taj dan, braćo, pozdravljam, pa makar prvi kuršum bio moj!

Naš se pokret ne veže uz nikakove metode. On će postupati onako, kako bude zahtjevala situacija. Neće se sramiti da bude janje, pa makar janje žrtveno, a neće prezati da bude vučica, što vučjim mljekom zadaja pokoljenja, a vučjim zubima razdire krda glupavih ovaca.

Vi ste gospodo, prestavnici jednog novog ideala, da se tačno izrazim, više nego ideala, vi ste prestavnici jedne nove vjere. I kao što je svaka vjera imala svoje mučenike, svoje svece, svoje proroke i svoje askete, i naša vjera, baš iz naših redova, morati da ih dade. Ne očekujte za sebe ništa. Vi niste pozvani da vam se dade, nego da date, pa makar, ko što je rekao Robespierre, pa makar da date i svoj dobar glas.

Čuli ste do sada od svijih stranaka svijih političkih ljudi što oni neče, a ja vam, u ime Orjune, velim što mi hoćemo. Mi hoćemo ovu državu, veliku i snažnu, mi hoćemo Jugoslovenstvo, bez vrdanja i kompromisa. Gospodo, mi hoćemo vlast u ovoj zemlji. Jer kakav bi bio vojnici koji ne bi htio biti general, kakav bi bio pokret, koji ne bi htio vlast, da provede svoje osnove?

Naši su ciljevi jasni i odredjeni, i mi se u borbi za njih ne vezemo uz nijednu stranku, uz nikakove političke formacije, uz nijednog političkog čovjeka, uz nikakovu kliku, uz nikakovu koteriju. Jugoslovenstvo je naša zastava, Jugoslavija je naš cilj, a dobro Jugoslovenskog čovjeka je naša svrha. Mi se ne vezemo dapače ni za današnji Vidovdanski Ustav, jer mi nećemo državu S. H. S., nego Jugoslaviju, jer mi nećemo jedinstvo Bosne i Hercegovine po starom austrijskom receptu, nego jedinstvo Jugoslavije. Danes mi čuvamo taj Ustav i čuvat ćemo ga hrabro i poštovno, jer je tako shodno i potrebno, i jer ga napadaju oni, koji ga neče, ne radi toga, jer oni ne bi htjeli ovakav Ustav, nego jer oni neče u opće ove države. Sutra ćemo taj Ustav mi sami mijenjati, u koliko se ne slaže s našim idealima i s našim napredkom, i to ne za to, jer mrzimo, nego za to, jer ljubimo ovu državu.

Pitate me za puteve? Naš put je ravan, čim brže k cilju kako rekoh, bez vrdanja, ni desno ni lijevo. I nema tih zapreka, koje nećemo pregačiti, nema tih ograda koje nećemo smrviti našim prsima, a našim naliću neče odoljeti sva tjesnogrudja, mračnjaštva i nazadnjaštva, sve more i sva pogana kopilard kompromisa, i robstva minulih vjekova. Tko je natrungen ili desnicom ili lijevicom, a ne sredinom srca, nek ne prelazi s nama na juris, jer mi ćemo ga vlastitim rukama zadaviti.

Naša je snaga naša mladost, a naša je vjera naša pobjeda. Ja vam velim mi ćemo pobijediti, jer na mladima ostaje svijet. Ja sam već jednom kazao, da u ovoj zemlji nema tri naroda, nego samo dva: jedni su stari, a drugi su mladi; jedni su oni, koji su pregazili rijeku, a drugi su oni, koji su ostali na drugoj obali.

Dobro nam došli svi vi, koji ste mladi u svome srcu i koji nosite visoke ideale narodnog jedinstva, bez obzira na dobu i godine.

U našem kralju vidimo sina Petra Oslobođioca, sina kralja slobodnjaka i neka zna, da je njegovo lice simbol naše države, da je on predstavnik naše rase.

Lisano je: Imajte čvrstu volju i začelite da dodju brda k vama i da vam se poklone. — I brda će doći i pokloniti će se.

A ja vam velim: jednu slovensku težnju zakopajte u zemlju i nad njom sagradite tvrđavu i ta će tvrđava jednom odletjeti u zrak. Jao si ga onome koji bude u tvrđavi.

Naša je težnja naš ideal — naš program: jedan narod, jedno ime, jedan jezik, jedna država, jedan kralj, jedan parlament i jedno veliko široko slavensko srce.

Neka živi Jugoslavija, neka živi Jugoslovenstvo, da živi kralj!

Prvi obćni zbor Oblastnoga odbora Orjune za Hrvatsko u Zagrebu.

Presenetljivo hitro in z ognjevitim razmahom se je prenesel naš pokret iz Dalmacije u Banovino, kjer so bila tla za razvoj Orjune navidezno najmanj prikladna. Zdelo se je, da v deželi izrazitega separatizma in defetizma ter megalomansko ozkogrudnega pojmovanja narodne ideje skoro ne bo mogoče dobiti pristašev za naše ideje. Toda vsa skepsa se je pokazala popolnoma neumestna. Naše gibanje v Hrvatski in Slavoniji se je v kratkem času tako okrepilo in razširilo, da so defetisti v resnem strahu, ko vidijo, kako Orjuna kar iz zemlje iztepta cela krda oduševljenih narodnih borcev.

Spočetka so nam bili nasprotni celo ljudje, ki smo nanje največ računali. Odgovarjali so nam, da hrvatske razmere niso take, da bi se dalo provesti naše organizacije v večjem stilu in da je naš napor skoro brezuspešen. Toda živa delavnost naših članov je neprenehoma trkala na srce in vest vrlga hrvatskega ljudstva in naravno je, da je v celi zemlji s časoma našla mogočnega odmeva.

Prva akcija naših somišljenikov v Zagrebu o priliki zabave avstrijskih oficirjev pri grofu Salis-Seewisu je prebila led in vzbudila zaupanje dobromislelih, doslej zastrašenih po frankovsko-blokaškem terorju. Prve naše trdne organizacije so vstale v našem junaštvu Primorju, Bakar, Sušak, Kraljevica, otok Krk in ostala mesta so postala ognjišče in žarišče naših idej in od tod se je razširil plamen Orjune po celi deželi. Delegati gredo ustanavljati podružnice v Pakrac, Brod, Osijek. Vseh mest se ne more naenkrat obiti, zato se nove Orjune ustanavljajo s pomočjo okoliških, tako Vukovar, Karlovac, Ogulin in dr. Značilno je, da mnoge Orjune ustanavljajo srednješolci, n. pr. Čakovec, Petrinja in Šabac. Medtem se je že vršil veličasten zbor Orjune vsega Primorja v Krasici o priliki Zrinski-Frankopanske obletnice.

Nadaljni veliki zbor je obćni zbor oblastega odbora Orjune za celo Banovino v Zagrebu dne 18. t. m. Vse hrvatske Orjune so poslale na obćni zbor svoje delegate, zastopane pa so bile tudi Orjune iz Ljubljane, Sarajeva in Skoplja, kot zastopnice pokrajinskih organizacij.

Splošno zanimanje in pozornost je vzbudilo poročilo tajnika g. Tomašića, ki je podal celoten pregled razvoja hrvatske Orjune in iz kojega izhaja, da je hrvatska Orjuna ena izmed najmočnejših v državi in da je s svojimi akcijami že mnogo pripomogla, da se zanese in utrdi državna in narodna jugoslovenska misel v najširših slojih naroda. Ugotovilo se je pri tej priliki, da državna oblastva po možnosti ovirajo delovanje Orjune in da se celo postavljajo na odklonilno stališče ter ščitijo frankovstvo in defetizem proti nacionalistom. Poročila, ki potrjujejo tako vedenje državnih oblastev je poslala skoraj vsaka lokalna organizacija.

Razveseljivo dejstvo se je ob enem ugotovilo, da se namreč v Liki ustanavljajo seljačke Orjune, ki imajo med člani same seljake in ki so številčno najjačje.

Med resolucijami, ki jih je zbor sprejel, je velika večina takih, ki se tičejo socijalne zaštite našega delavstva pred izsesavanjem s strani kapitalistov, zlasti tujih. Pozornost se je obrnila tudi na dogodke v Sloveniji in se je sprejel oster protest proti preganjanju nacionalistov v Sloveniji. Predvsem se je obsodilo postopanje g. Hribarja.

Dalje se je sklenilo, posvetiti več pažnje kulturnemu delu: osnivanje tečajev za nepismene in ljudskih čitalnic. Sklenilo se je izdati poučno brošuro o ustavi in o temeljnih pravicah in dolžnostih posameznih državljanov.

Po zborovanju se je vršil v dvorani »Apolo« svečani kongres, tekom kojega se je med mnogimi zdravici domovini in kralju ter neodrešenim bratom prvič pela naša himna, ki jo je po besedilu predsednika Centralnega odbora g. dr. Korolje, odličnega književnika, uglašbil znani skladatelj g. Dobronić.

Skupščina je potekla na naše največje zadovoljstvo in bo imela gotovo velik uspeh. Vsak udeležene je odšel z zbora z dojmom in trdnim uverjenjem, da smo mnogo silnejši, nego sami mislimo. Celoten

potek zbora je nudil sliko sile in bujnega življenja, ki nam jamči za uspeh v bodočnosti.

Zagrebskemu Oblastnemu odboru iskreno čestitamo na uspehu in na vzornih njegovih organizacijah. Naj živi zagrebski Oblastni! Naj živi Orjuna! Naj živi Jugoslavija!

RAZMNOŽEVALNE APARATE:
ORIGINAL SCHAPIOGRAPH.

THE REX Co., Ljubljana.

Izjava Oblastnoga odbora „Orjuna“ Zagreb.

Gospod polkovnik Nikola Premović je napisal v »Pokretu« od 19. marca članek, v katerem kritizira iz krivega stališča mišljenje nekaterih nacionalistov in celo delo Orjune. Članek so ponatisnili z različnimi komentarji mnogi zagrebski listi, hoče prikazati vso stvar kot nekako cepitev v vrstah Orjune. Ta Oblastni odbor je neposredno po članku gosp. Premovića sestavil zaključek v katerem zavzema svoje stališče nampram temu vprašanju. Oblastni odbor smatra za nujno izdati javnosti sledečo izjavo:

G. N. Premović je odličan nacionalni delavec, s katerim je tudi Orjuna sodelovala, ker je bil sekretar Narodne Obrane. Ali g. Premović ne more, niti nima pravice govoriti v imenu nacionalističnega pokreta, ker ne samo, da ni v njegovem vodstvu temveč ni član niti ene naše organizacije.

Nito prvič, da se po časopisih tolačijo izjave in mišljenja ljudi, kateri sploh ne pripadajo našem pokretu, kot naše službene izjave, naj se to tiče enega ali drugega člana ali pa celo koga, ki sploh ni naš član.

Tako se na primer spominjamo pri tem g. polk. P. Jurišića, G. Jurišić, je odličan naš član, kateri uživa veliko simpatijo v naših vrstah, posebno v Vojvodini, ali niti on, niti kdo drugi ne reprezentira vodstva nacionalističnega pokreta.

Naše vrhovno vodstvo je Centralni odbor in po njem izbran Direktorij v Splitu z dr. Koroljem na čelu, kateri izdaja svoje službene izjave samo v našem glavnem organu »Pobeda« v Splitu.

Kar se tiče mišljenja, katerega je zastopal g. polk. Premović v svojem članku moremo izjaviti službeno sledeče:

Cilj in naloga naše organizacije je vstvaritev popolnega nacionalnega in političnega Jugoslovenstva. Tej naši končni svrhi podrejujemo vse in hoćemo, da jo izvedemo brez kompromisa. Ali da bodo mogle manifestirati moči Nacije, potrebno je preje rešiti aktualna socijalna in ekonomska vprašanja napram interesom Nacije.

Mi bi bili najsrečnejši, ko bi narod zapopadel veličino historičnega momenta v katerem se nahaja, sam pa bi z emancipacijo svoje lastne volje, povzdignil interes države, to je samega sebe kot organizirane celine nad vse partikularne interese. Mi se nadejamo s svoje strani, da bo prišlo do tega ter smo uverjeni, da je to najboljša pot. Pripravljeni smo delati v tej smeri in v tem smislu pomagati parlamentarnim faktorjem naše države.

Z ozirom, da se plemenski, verski in razredni interesi, dvigajo večkrat nad interese Nacije ter, da pozablja večina naroda v njihovo korist interese celine, ni nič čudnega, da se pojavlja v naših vrstah tendenca, katere zahteva, da se vrhovni cilji Nacije vstvarijo, ako ni drugače mogoče, tudi po drugih potih.

Toliko bolj ker vstvarja oblast sama upravičenost tega stališča, ko dovoljuje gotovim elementom, da rušijo pod plaščem demokracije in parlamentarizma našo državo znotraj in na zunaj.

Toliko smo smatrali za nujno, da izjavimo v orijentacijo naših članov in obveščanje javnosti ter ne bodemo v tem vprašanju več polemizirali.

Za Oblastni odbor Orjuna Zagreb:
Berislav Anđelinović,
predsednik

Naš organ nosi ime »ORJUNA«, kar pomeni v staroslovenskem jeziku: vihar; ta vihar naj visoko dvigne prapor našega nacionalizma!

Naš pokret.

Vsem mestnim odborom.
Predmet: Dnevni red Oblastne skupščine.

Oblastna skupščina se začne 24. marca ob 3. popoldne v prostorih oblastnega odbora Arena Narodni dom s sledećim dnevnim redom:

Pozdrav predsednika.
Pregled pooblastil.
Poročilo tajnika obl. odbora.
Poročilo blagajnika obl. odbora.
Absolutorij oblastnemu odboru.
Poročilo delegatov poedinih mestnih odborov in poverjeništev.

25. marca ob 9. zjutraj.

Volitev novega odbora.

Referat in diskusija o organizaciji akcijskih sekcij v mestnih Orjunah.

Referat in diskusija o notranjem kulturnem in prosvetnem delu Orjune.

Služajnosti.

V zvezi s tem se opozarjajo mestni odbori in poverjenišva na § 39, 39.a 40, 41, 49 naešga Statuta. Vsaka Orjuna mora poslati svoje delegate. Ne uvažuje se zastopanje po drugih Orjunah.

Odrejeni delegat vsake mestne Orjune oziroma poverjenik mora podati kratko in izčrpno poročilo ter, da v glavnem odgovori na sledeće točke:

Kdaj se je osnovala Orjuna.

Sedanjí odbor.

Število članov.

Notranja ureditev (sekcije) in dela organizacije sploh.

Plan za nadaljnjo akcijo. Oblastna skupščina traje 24.—25. marca.

25. marca zvečer bude svećani komers v počast članov na katerega imajo vstop vsi člani. Opozarjamo vse Orjune da izstavijo svojim delegatom potrebno pooblastilo, podpisano od predsednika in tajnika in s pečatom organizacije. V slučaju, da katero poverjenišvo ne more zastopati poverjenik sam, izda svojemu zastopniku polno moć. Vse Orjune so dolžne najdalje do 15. marca obavestiti obl. odbor, koliko delegatov pride na skupščino in če je treba vsem preskrbeti stanovanje. V nasprotnem slučaju ne bude mogoće preskrbeti stanovanja.

Tega dne naj manifestira naša moć.

Na svidenje v Ljubljani!

Oblastni odbor.

Naznanilo direktorija. Povodom vesti v časnikih o odpovedi g. Pavla Jurišića od kandidature za tekoće volitve izjavlja Direktorij Orjune, da se je g. Jurišić odrekao kandidaturi samo iz tega razloga, ker se je hotel strogo držati sklepov kongresa Orjune v Splitu z dne 10. jan. t. l., glasom kojih člani Orjune ne smejo kandidirati kot kandidati nacionalistov na kakí strankini listi, in da ta odpoved nima drugoga pomena ter ni naperjena proti katerikoli stranki ali osebi. Napram demokratski stranki in napram g. Svetozaru Pribičeviću, na kojega listi je kandidiral g. Jurišić, ostane Orjuna kakor tudi g. Jurišić, u istih odnosajih, kakor vedno doslej. — Split, 24. febr. 1923. Direktorij Orjune.

Oblasni odbor kakor tudi mestni OR-JU-NE pošlujeta v areni Narodnoga doma. Uradne ure: vsa dan od 10.—12. in od 16.—19. ure.

V Ptuju se je vršil v četrtak 22. februara obćni zbor Mestne Orjune, ki je pri številnem obisku uspel nad vse pričakovanje. Udeležili so se ga tudi delegati iz Ljubljane, Maribora, Varaždina, Središća in Ormoža. Po otvortvi obć. zbora je podal predsednik oblastnoga odbora inženir F. Krajnc jasno sliko o današnjih nevdružnih in žalostnih razmerah v državi, katere so rodile le verske, plemenske in strankarske mržnje, ki aretijo upropasti našo mlado Jugoslavijo. Vse te rane izlećiti je naša naloga. Nato je govoril o programu Orjune in njenem stališču napram strankain. Izjavil je določno, da ne poznamo nobene stranke, poznamo le narod in državu. Za njim sta govorila še delegata iz Maribora in Varaždina, ki sta istotako poudarjala nujno potrebu Orjune. Temu je sledila volitev odbora.

Ustanovni obćni zbor Orjune v Laškem se je vršil 24. febr. Cvet meščanstva v Laškem je postavil kader naši organizaciji tudi v tem, nekada tako ogroženem trgu. Na zboru samem se je ugotovilo, kako potrebna je tudi tu Orjuna. Dela je dovolj — čvrsto napređ!

Kamnik je postavil temelj naši organizaciji 25. febr. Imena izbranih ustanoviteljev so nam porok, da bode tu Orjuna čvrsto napredovala.

Ustanovni občni zbor Or. Ju. na v Novem mestu se je vršil 25. februarja t. l. Zbor je bil izvanredno dobro obiskan, opazilo se je posebno mnogo kmetov. Zborovanje je otvoril predsednik pripravljalnega odbora g. Uderman, kateri pozdravlja delegata C. O. v Splitu in O. O. v Ljubljani g. Jovica M. Silobriča, kateremu da tudi po svojem lepem govoru besedo. Burno pozdravljen je pozdravil g. J. M. Silobrič prisotne v imenu centr. in oblastnega odbora. Razložil je prisotnim postanek, cilj in razvitek naše organizacije, ter naše stališče napram današnjim političnim razmeram v deželi. Končal je svoj govor, priporočajoč prisotnim disciplino in kompaktno delovanje za državo in nacijo. Na to je bil izvoljen stalni odbor za Novo mesto in okolico. Nedeljski nacionalistični zbor v Novem mestu je bil velika manifestacija naše jugoslovenske misli. Na predlog g. predsednika je bil poslan brzoglasni pozdrav Nj. V. kralju v Beograd in predsedniku direktorjuma dr. M. Koroliju v Split.

Ustanovni občni zbor Orjuna za Domžale in okolico se je vršil v sredo 28. februarja. Zbor je bil jako dobro obiskan. Navzočih je bilo mnogo zavednih Jugoslovenov pa tudi Jugoslovenk iz vseh slojev. Ženska sekcija bode v Domžalah zelo močna, pa je tudi delo, ki jo čaka, veliko. Zbor je otvoril sklicatelj g. Krmpotič, kateri je po pozdravnem govoru dal besedo delegatu C. O. v Splitu J. M. Silobriču. Ta je pozdravil zborovalce v imenu našega vodstva, razvil program, ideologijo, postanek in razvitek našega pokreta, ter je povdarjal specialni značaj, ki ga ima ta v Sloveniji. Končal je svoj govor s pozivom na delo za zmago naših idej. Za njim je govoril delegat Obl. odbora v Ljubljani ter pozdravil zborovalce v imenu istega. Razložil je razvoj našega pokreta v Sloveniji. Dotaknil se je tudi situacije, ki je nastala pred volitvami, razložil stališče našega pokreta napram raznim slojem, ter končal svoj govor z željo in vero, da bode Orjuna zapopadla svojo nalogo in, da jo bode tudi častno vršila. Izvoljen je bil upravni odbor za Domžale in okolico. Iz zborovanja je bil poslan brzoglasni pozdrav Nj. V. kralju in predsedniku direktorjuma dr. M. Koroliju.

Ustanovni občni zbor naše Orjuna v Celju 28. febr. je ob obilni udeležbi vzorno potekel. Zaman so bile vse persekucije, zaman vsa gonja proti našim zvestim. Orjuna je tudi tukaj pokazala, da se ne plaši nobenih groženj. Podrobno poročilo v prihodnji številki.

Šmarje pri Jelšah. Tudi v našem trgu se vrše priprave za ustanovitev Orjuna, za katero vlada veliko zanimanje. V šmarnskem okraju in tudi v trgu samem imamo še precej trgovcev in drugih obrtnikov, ki se prav radi pobahajo v svojih obratih z blaženo nemščino. Nekateri so se udeležili tudi Jagaballa. Upamo, da bo švabčarenje kmalu prenehalo, če ne, ga bomo odpravili mi. Pravih Nemcev pri nas ni, nemčurjev pa nikakor ne bomo trpeli med nami!

Akcija nacionalistov v Virovitici. Zagrebška »Slov. Tribuna« je prešla iz Beograda: »Notranje ministrstvo je prelo službeno obvestilo, da so preložili radičevci svoje veliko zborovanje na 25. t. m. a to iz razloga, ker je prišlo nekaj tisoč nacionalistov v nameri, da razbijejo zborovanje.« Kakor je znano je javljalo blokaško časopisje, da pride 50.000 hrvatskih republikancev. Izgleda, da so nacionalni elementi tudi v tem Radičevem gradu začeli prevladovati in potiskati radičevce v temo, kamor tudi spadajo.

Pozdrav Orjuni. Primili smo ovaj pozdravni telegram iz Splita: Za sednice mesne Orjune pozdravljamo vaš rad za naše ideale i Jugoslaviju.

Uniformiranje »Orjuna«. Notranje ministrstvo je odobrilo načrt uniforme, katero smejo nositi člani organizacije pri narodnih svečanostih. Uniforma bode taka: kalpak z državno kokardo, plava srajca, sive hlače in pas, a čez ramo jermen za orožje.

Naša himna. Kakor smo že obetali, prinašamo danes na prvi strani pesem »Nacionalistički poklic« izpod peresa g. dr. Mirka Korolije, znanega književnika in predsednika Direktorija Orjuna. Besedilo je že predloženo enemu naših najboljših skladateljev, da ga uglasbi. Pela se bo kot himna nacionalistov samo ob svečanih prilikah.

Narodno gospodarstvo.

DI F:

ZBOLJŠANJE SLOVANSKE INDUSTRIJE VSLED RUSKE KRIZE.

Nemčija je producirala v poslednjem letu 191 milijonov ton premoga, 115 milijonov ton ali 80% te produkcije je odpadlo na rusko pokrajino. Slično je s produkcijo surovega železa. Brez koksovih peči iz ruskega ozemlja zamore producirati Nemčija le še 2—5 milijonov ton. Zato je prenehala biti zaenkrat Nemčija najnevarnejši konkurent češke in poljske industrije. Pa ne samo to, Nemčija naročuje pri čeških plavžih in livarnah železo in železniške produkte. Pri čehoslovaških železnicah je več mesecev pred rusko krizo ni gorela skoo nobena visoka peč. Radi visoke valute češki industrijski produkti niso mogli konkurirati z inozemskimi posebno z nemškimi ne, radi izredno nizkega tečaja marke. Tudi naša država je naročala le največ v Nemčiji. Danes je nemška produkcija že v stagnaciji, ako ni celo v nazadovanju. V Kladnu pa produkcija narašča, v moravsko - šlezjski krajini so zopet užgali visoke peči, obrat pa zavzema dnevno večji obseg. Tudi strojne tovarne v Pragi, Brnu in Plznu dobivajo vedno večja naročila. V ostravsko - karvinskem revirju so kokserije užgale tri baterijske peči, v kratkem pa jim bodo sledile še ostale. Ostrava pošilja koks celo v Nemčijo, kar se popreje nikdar ni zgodilo. Poljske železnicarje v Radom-u dobivajo vedno nove naročbe. Francoska zasedba je Nemčijo za del časa dvignila iz vrste konkurentov v svetovni industriji, tako, da si bo mogla češka industrija utvariti na industrijskem boleanju Nemčije močno gospodarsko pozicijo. Ker je z Rusijo v trgovskih stikih, bo tudi tam našla znatno odlagališče za svoje blago. S tem bo tudi Nemčiji začela odyzemati odjemalca za odjemalce. Čehi so trezni in delaven narod. Ali bi ne mogli stati enkrat na vodilnem mestu v vrstah slovanske industrije? In potem nam kramarskim podjetnikom ne bode treba več klicati tujcev in ponujati tujemu kapitalu lastno rudo za izmozgavanje! Edini konkurent češki industriji je danes le še Avstrija, ki ima še precejšen gospodarski vpliv na sosedne industrijske države. Zato so pa tudi v Beogradu dr. Seipla sprejeli, kakor — strica iz Amerike! Vendar zaznamuje statistika avstrijske produkcije zadnje mesece znatno nazadovanje. Na ruski krizi si je tudi Avstrija opomogla, toda Čehi ji že močno odvzamejo teren. Na vsak način bosta oba konkurenta kmalu bila odločilen boj. V tem znamenju zaostaja že avstrijska tekstilna industrija. Madžarska ji je že zaprla svoje meje — bojkot? Zato pa so Avstrijci po kameleonsko spremenili svojo politiko in šli v Canoso - Beograd! In naša vlada? Namesto, da bi izrabila ugoden položaj, je dovolila vse koncesije. Nabasali so delegatom dubkom lačne torbe in jim je »iskre-

nega prijateljstva« dodali še kaj povrh. Narod, odprj vendar oči in poglej, kako delajo državni kupčije na škodo tvojih idealov in bratske češke države.

Vodenje knjiga na našem jeziku. Ovih dana ministarstvo finansija ponovilo je i pooštrilo raniju naredbu da sve strane banke u našoj zemlji moraju voditi svoje knjige na našem službenom jeziku. Tako isto svi računi moraju se voditi u dinarskoj vrednosti.

Nove poštne znamke. Poštno ministarstvo je sklenilo, da izda nove poštne znamke s sliko kraljice Marije in s slikami zgodovinskih mest naše države. Znamke bodo tiskali v Ameriki.

Novčanice po 1000 dinarjev pridejo iz prometa. Zagrebška »Riječ« poroča, da pridejo novčanice po 1000 dinarjev koncem marca ali v početku aprila iz prometa. Nove novčanice se že tiskajo in bodo v kratkem razposlane podružnicam Nar. banke.

Kulturni pregled.

Sokolski Vjesnik župe zagrebačke. Primili smo trobroj prvog godišta »Sokolskog Vjesnika župe zagrebačke«. Listajuć ovaj trobroj od 64 stranica sa skoro 30 ilustracija, primietili smo da je to jedan od najboljih sokolskih listova. Sama sadržina lista pruža vodjama pojedinih društava veliku gradju, jer baš u ovome broju imade vježba za sve kategorije sokolskog članstva, a sastavljenih po priznatim sokolskim tehničarima. Osobito je pomno obradjen pregled jugoslavenskog i slavenskog Sokolstva, jer upravo iz ovog prečeta svatko može da upozna život, rad i nastojanja naših Sokolova. Mi list za svoje strane preporučamo, a naručuje se kod uprave »Sokolski Vjesnik« Zagreb, Nova Ves br. 23. Godišnja je pretplata listu 36 Din.

ZRNA.

Pogreb na državne stroške. G. namestnik Hribar si je stekel s svojim delovanjem za razširjenje naše organizacije tako velike zasluge, da mu naša Orjuna skoro ne bo mogla poplačati te velikodušnosti. Da pa se zaslužnemu veličini, ki nam je nesebično poskrbel za velikansko reklamo in popularnost v Sloveniji, vsaj malo oddolžimo, je tukajšnji oblastni odbor sklenil, da zastavi pri osrednjih oblastvih ves svoj vpliv, da se zaslužnemu g. namestniku ob priliki njegove politične smrti, ki se bliža z orjaškimi koraki, dovoli pogreb na državne stroške z velikim konduktom tja do — Reke. »Orjuna« bo pri pogrebu sodelovala in so topogledne pogrebne priprave že v teku.

Kronika.

»Slovenski Narod« postaja pozabljiv. To so znaki njegove senilnosti: mi se ne bi obdregnili v njegovo starčevsko kašljanje, če bi ne šlo v konkretnem slučaju za neko krivico, katera je nanešena in bi mogla škodovati nekemu našemu klijentu. »S. N.« trdi, da je splošna zavarovalna družba »Sava« v čisto italijanskih rokah ter da mi od nje sprejemamo pomoč radi tega ker prinašamo njen inserat v »Orjuni«. »S. N.« se ne spominja, da je on sam napisal poročilo o ustanovnem občnem zboru društva »Sava« v 77. šte. z dne 7. aprila 1921, iz katerega je razvidno, da je v tej družbi samo 40% tujega kapitala, a drugo se nahaja v nacionalnih in državnih rokah. »S. N.« naj pometa torej pred svojim pragom, mi pa ne potrebujemo njegovih nasvetov.

Naš list. Kljub kratki dobi obstoja »Orjuna« si je ta priborila že častno mesto med glasili nacionalistov naše kraljevine. Njeni članki, ki vzbujajo

pozornost širše nacionalistične javnosti, najdejo vedno širokega odmeva v uredništvih bratskih listov. Celozagrebški »Pokret«, ki ni glasilo nacionalistov, omenja s toplimi besedami naš list o priliki njegovega razširjenega formata in poudarja, da ga veseli ta uspeh agilnih nacionalistov Slovenije. »Pokret« priporoča naš list najtopleje vsem Slovencem, Hrvatom in Srbom in zahteva, da ga vsi pošteni in zavedni Jugosloveni širijo in podpirajo. Podpiranje nacionalističnega tiska vodi do zmage naše misli in do konsolidacije naše kraljevine.

Razne vesti.

Vodstvo Ciril Metodove družbe smo zadnjič vprašali, ali je resnično na govorica, da je ono dalo svoji podružnici v Celje navodilo, naj se člani varujejo vsakega agresivnega dejanja napram Nemcem. Dobili nismo do danes odgovora. Ugotovili smo pa, da je naša informacija točna. Toraj sedaj naj vodstvo še začne zidati Sulferajnske šole pri nas ker svojih na Koroškem, Štajerskem in Primorskem ne more in delokrog družbe se bode razširil in sporazum z Nemci je gotov. In ti jugoslovenska mamica ali nisi mogla še tega dočakati, da bi takemu vodstvu pljunila v obraz!? Težka ti jugoslovska zemljica. In Vi borci Cirilmetodarji, ki ste bili zasramovani opljuvani, tolčeni od nemške sodrge, mar bodele to trpeli?!

Popravek. V »Orjuni« (št. 9.) je notica, da imajo v Mariborski meščanski šoli čitanke, ki je v njih še cesarska pesem. Resnici na ljubo popravljamo stvar v toliko: Na meščanski šoli v Mariboru, kakor nam poroča dotični zavod, nimajo čitank s cesarsko pesmijo. V slovenskih razredih je uvedena čitanka Brinar 1., 2., 3. in 4. del za meščanske šole, v nemških pa Fink-Kozuh 3. Lesebuch. Vse te knjige so pisane v strogo jugoslovanskem duhu. Koliko knjig se nahaja še v privatni lasti posameznikov iz prejšnje dobe se ne ve. V kolikor so bile v prvem času po prevratu v šolski uporabi, so bili po nalogu viš. šol sveta iz njih odstranjeni vsi sestavki, ki so bili v zvezi s prejšnjo Avstrijo.

Brez žrtve ni zmage! Star borec za naše nacionalne ideale in za našo svobodo nam piše: V naših vrstah se pojavlja čisto malodušje pri vsaki mali žrtvi, katero izgubimo v naših borbah. To pa je za nas ne le sramotno, ampak tudi nevarno. Kdor stopi enkrat v naše vrste, se ne sme bati žrtve, kajti na te mora biti že vnaprej pripravljen, ker brez žrtve ni zmage. Mi smo si nadeli visok cilj, smoter ozdravit naša edinstveni narod in našo edinstveno državo ter ju povesti v lepšo in boljšo bodočnost, zato je vsaka žrtve, ki jo doprinesemo v tem boju častna. Mi moramo preko žrtve, te nas ne smejo strašiti ampak nasprotno, še obodriti in okrepiti. Čimveč žrtve, tembolj mora rasti vera v končno zmago, tembolj intenzivno mora postati naše delo. Naš jugoslovanski narod, posebno pa slovenski del, je danes še slabič, mi pa ga moramo vzgojiti za junaka, ki ne bo klonil pred nobeno silo, ki se nikoli ne bo udaljal malodušju. Če smo si znali izbojevati nacionalno državo, si jo moramo znati tudi zgraditi, moramo jo znati očistiti vseh madežev in zajedavk. Brez žrtve ni zmage! Tega se zavedajmo vedno!

Brežiški nemčurji. V nedeljo 18. pr. m. se je peljal prenapolnjen voz z vinom navdušenih brežiških nemčurjev iz kolodvora v mesto. Ustavili so se pred gostilno Bogovič in tamkaj klicali: Orjunci »Junci« kje ste, da vas nabijemo, ker mi se vas ne bojimo itd. Omenjena družba je bila pristno nemčurskega kova po imenih Costa ml. sin trgovca, Paidasch Eduard, sin brivca, Klobučar ml., sin kleparja v Brežicah in drugi. Te cvetke naj vzamejo na znanje, da se je »Orjuna« že ustanovila tudi v Brežicah, tako, da je njih želji ustrezno. Za njo bo v Brežicah prav hvaležno polje. Vsem zavednim Slovencem pa polagamo na srce, da si omenjena imena dobro zapomnijo, ter jih tolo priporočamo.

Svetosavski hram u Beogradu. Patrijaršija srpsko-pravoslavne crkve odločila je da u Beogradu podigne monumentalnu crkvu sv. Save na mestu gde je Smail-paša spalio kosti Svetog Save.

Mi, nacionalisti se ne smemo angažirati za nobeno politiko, ker smo izven in iznad strank. Za nas obstoji samo narod, a vprašanje države je vprašanje samega naroda.

Vsem, ki želijo zdravje sebi, svojim dragim in našemu narodu, priporočamo edino sredstvo zoper črne kože in rudeče garje, da takoj naročite „ORJUNO“, ki je priznано najboljšje cepilno sredstvo proti tem ostudnim kužnim boleznim. ---

MODNA TRGOVINA

A. ŠINKOVIC

NASL. K. SOSS

LJUBLJANA

Mestni trg 19.

CENE ZMERNE!!

Manufakturna trgovina

FRANJO MAJER

Maribor

Glavni trg št. 9.

Zaloga raznovrstnega češkega sukna, ševjota in kamgarna za moške in ženske obleke, platna, perila, nogavice, sešitih odev, pirotskih preprog itd.

Stegú in drugi

kom. družba za strojno in električno industrijo.

Pisarna LJUBLJANA

Beethovnova ulica 9/III.

Postavlja:

kompletne naprave modernih žag ter naprave za sušenje lesa.

Dobavlja in montira:

vse stroje za lesno obdelavo.

Manufaktura -- Moda -- Konfekcija

DRAGO SCHWAB

LJUBLJANA, Dvorni trg št. 3

v zalogi specijelno angleško i češko sukno, vseh vrst obleke, usnjeni suknjiči, dežni plašči, pelerine, zimniki, raglani etc.

Izdelava oblek v lastnem modernem salonu.

Autogaraža

AUTODELAVALNICA

A. Thaler

LJUBLJANA

GLINCE 37.

Stanovanje

2-3 sobe, kuhinja i drugo se liče, sprejme se tudi v novi hiši. — Oferta pod „MIR“ na „Upravo ORJUNE Ljubljana“.

LJUBEZEN.

IVAN ZAKOTNIK

mestni tesarski mojster

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene stavbe, ostrešja za palače, hiše, vile, tovarne, cerkve in zvonike; stropi, razna tla, stopnice, lednice, paviljoni, verande, lesene ograje i. t. d.

Gradba lesenih mostov, jezov in mlinov.

Parna žaga. Tovarna furnirja.

LJUBEZEN.

Mladenci najlepših mladostnih let si želi v svojem samotarjenju dopisovanja ali znanstva z živahno gosposko, ki bi mu nudila sladko razvedrilo s prijaznimi pisemci ali sestanki. Pisma pod šifro „Pomladno tveje“ pošto ležeče Ljubljana.

LJUBLJANA

Dunajska c. št. 46.

Telefon št. 379.

Izvršuje in projektira vsakovrstne visoke zgradbe, vodne zgradbe, železobetonske stavbe itd.

Izvršuje in projektira vsakovrstne visoke zgradbe, vodne zgradbe, železobetonske stavbe itd.

Izvršuje in projektira vsakovrstne visoke zgradbe, vodne zgradbe, železobetonske stavbe itd.

Ing. dr. Miroslav Kasal

oblastveno poverjen stavbeni inženjer in mestni stavbenik

Ljubljana, Mirje št. 11.

Izvršuje in projektira vsakovrstne visoke zgradbe, vodne zgradbe, železobetonske stavbe itd.

Izvršuje in projektira vsakovrstne visoke zgradbe, vodne zgradbe, železobetonske stavbe itd.

Izvršuje in projektira vsakovrstne visoke zgradbe, vodne zgradbe, železobetonske stavbe itd.

Izvršuje in projektira vsakovrstne visoke zgradbe, vodne zgradbe, železobetonske stavbe itd.

Izvršuje in projektira vsakovrstne visoke zgradbe, vodne zgradbe, železobetonske stavbe itd.

Automobile

kolesa, motorje, pnevmatiko vseh vrst, olje, bencin in druge potrebščine

ima vedno v zalogi

F. Florjančič

LJUBLJANA

Oglasi v „ORJUNI“ imajo

najboljši uspeh.

PINTER & LENARD

VELETRGOVINA Z ŽELEZNINO

TELEFON ŠT. 282 BRZJAVI: „PINTER“ MARIBOR

„SLOGRAD“

Slovenska gradbena in industrijska d. d.

Telefon inter. 180.

Telefon inter. 180.

 Tehnična pisarna Ljubljana, Sp. Šiška,
Frankopanska ulica 151.

Izvršuje: stanovanjske hiše, trgovska poslopja, moderne industrijske zgradbe, betonske in železobetonske konstrukcije, vse vrste vodnih naprav na podlagi 25 letnih izkušenj. Specialiteta: železobetonske cevi za vodne naprave in vodovod.

Zastopa: Patent Dr. inž. Emperger-a za izvrševanje konstrukcij iz armiranega betona z litoželeznimi vložki za visoke tlačne napetosti (kakor pri skladiščih, „silo“-mostovih in podobno). Izdeluje: vse vrste tehničnih projektov in statičnih proračunov. Parna žaga.

 MODNA KROJAČNICA
JOŠKO SUŠNIK

LJUBLJANA

Prometni zavod za premog

d. d.

v Ljubljani

prodaja

 iz slovenskih premogovnikov
velenjski, šentjanški in
trboveljski premog

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov, za domačo uporabo, kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

 inozemski premog in koks vsake
vrste in vsakega izvora

ter priporoča posebno

 I. čehoslovaški in angleški koks za
livarne in domačo uporabo, kovaški
premog, črni premog in brikete.

NASLOV:

 Prometni zavod za premog, d. d. centrala v Ljubljani, Miklošičeva c. 15/II.
Podružnica v Novem Sadu (Bačka).

 MANUFAKTURNA
VELETRGOVINA

HEDŽET & KORITNIK

LJUBLJANA

FRANČIŠKANSKA ULICA 4

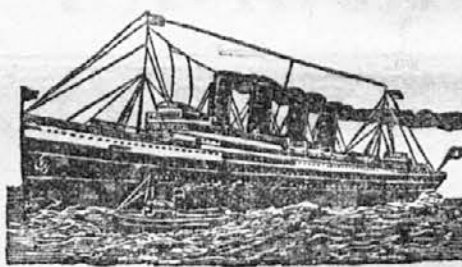
BRZJAVI: HEDŽET

TELEFON 75

Cie. Gle. Transatlantique, Francoska linija HAVRE — NEWYORK

Najkrajša linija, samo 6 dni čez morje.

Glavno zastopstvo Slavenska banka d. d. Zagreb.

 Vozne listke in tozaderna
pojasnila daje zastopnik

IVAN KRAKER

LJUBLJANA

Kolodvorska ulica šte. 41.

Kr. monopolna veleprodaja soli

JADRAN d. z. o. z.

 Ljubljana, Dunajska cesta št. 19.
Prodaja špecerijskega in kolonijalnega
blaga na debelo.

Telefon interurb. 113.

 Modna in športna trgovina
za dame in gospode

P. MAGDIČ
Ljubljana, nasproti glavne pošte.

 Največja izbira damskih oblek, bluz,
plaščev in nakitnih predmetov, dalje
klobukov za gospode, perila, kravat
in drugega.

Semena

 na debelo in drobno
za polje in vrt priporoča

Sever & Komp.

Ljubljana, 1-9

Pišite po cenovnik!

Otroški vozički

 zložljive lesene stolice za
otroke, ki služijo obenem
kot mizica, razni igračni
vozički z in brez košare,
šivalni stroji in dvokolesa,
so najcenejši: „TRIBUNA“,
tovarne dvokoles in otro-
ških vozičkov v Ljubljani,
Karlovska c. 4.

Zobna pasta

„AIKADONT“

Ustna voda

Carinsko - Posredniški - Bureaux

 Uvoz **GROM** Izvoz

Centrala Ljubljana Kolodv. ulica 41.

Podružnice:

 Zagreb, Maribor,
Jesenice, Boh. Bistrica,
Čakovec, Rakek.

Iv. Jax in sin Ljubljana, Gosposvetska c.

 Šivalni stroji. Izborna konstrukcija in elegantna izvršitev
iz tovarne v Linzu. Ustanovljena l. 1867.
Vezanje poučuje brezplačno.

Pisalni stroji „ADLER“. Ceniki zastoj in franko.

 Kolesa iz prvih tovarov: Dürstopp, Styria,
Waffenrad.

UČITELJSKA TISKARNA V LJUBLJANI

 je najmoderneje urejena in izvršuje vsa tiskarska
dela od najpreprostejšega do najmodernejšega.

 Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige. —
Ilustrirane knjige v eno- ali večbarvnem tisku. — Brušure in
knjige v malih in tudi največjih nakladah. — Časopise, revije
in mladinske liste.

Okusna oprema Ilustriranih Katalogov, cenikov in reklamnih listov.

Lastna tvornica šolskih zvezkov.

 Šolski zvezki za osnovne šole in srednje šole. Risane, dnev-
niki in beležnice.

ZAHVALA.

 V dnevih neizmerne tuge in bolesti ob smrti našega predragega soproga, odnosno očeta, tasta in brata,
gospoda

dra. Ivana Tavčarja

nam je bilo vsestransko izraženo iskreno sočutje prava uteha, ki nam je hladila in lajšala srčno bolelost.

Nemogoče nam je, da bi se mogli posebej zahvaliti vsakemu posamezniku, zato izrekamo tem potom svojo najpristranejšo zahvalo vsem, ki so nas tešili v najtežjih trenutkih ter nam izražali svoje toplo sočutje, vsem onim, ki so z osebno udeležbo pri pogrebu dali izraza svojim srčnim čutilom, zlasti pa zastopniku Nj. Vel. kralja, zastopnikom tujih držav, predstaviteljem centralne in pokrajinske vlade, predstavnikom mestne občine ljubljanske in drugih slovenskih občin, vsem zastopnikom vojaških in civilnih oblasti, vsem govornikom, darovalcem številnih vencev in cvetja, Sokolstvu, pevskim in drugim društvom ter vsem ostalim korporacijam in sploh vsem, ki so se udeležili pogrebnih svečanosti v Ljubljani, Škofji Loki in na Visokem, da izkažejo s tem zadnjo čast blagemu pokojniku.

V Ljubljani, dne 27. svečana 1923.

Rodbini dr. Tavčarjeva - Arkova.

Stroji za obdelovanje lesa

Turbine Transmisije

Armature Sesaljske Zvonovi

Strojne tovarne in livarne d.d., Ljubljana.

Gradbeno podjetje
ing. Dukić in drug
Ljubljana, Bohoričeva ulica 24
se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

A. & E. Skaberne
Ljubljana
MANUFAKTURA
in
MODA
Na debelo in drobno.

Ako kašljate je edino sredstvo proti prehlajenju

PEKTO
kateri sigurno pomaga
„ADRIJA“
drogerija in foto-manufaktura
B. Čvančara, Ljubljana.

Čevlje kupujte od domačih tovarnih trgov Peter Kozina & Co. z znamko „Peko“, ker so isti priznani najboljši in najcenejši. Glavna zaloga na drobno in na debelo Ljubljana, Breg 20 in podruž. Aleksandrova c. 1.

SLAVENSKA BANKA

d. d.

podružnica Ljubljana

preje Jugoslovanska Union-Banka

ZAGREB

BEOGRAD

Bjelovar, Brod n./S., Celje, Dubrovnik, Gornja Radgona, Kranj, Maribor, Monoštor (Baranja), Murska Sobota, Osijek, Rogaška Slatina, Sombor, Sušak, Šabac, Šibenik, Škofja Loka, Velikovec, Vršac.

Agencija: Buenos Aires (Argentina).

AFILIACIJE:

BUDAPEST: BALKAN BANK R. T.

SPLIT: JUGOSLAVENSKA INDUSTRIJSKA BANKA.

WIEN: BANKHAUS MILAN ROBERT ALEXANDER.

Delniška glavnica in rezerve K 200.000.000.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.

Inserirajte v „ORJUNI“!

IZVANREDEN UŽITEK

boš imel, če si privoščiš

v restavraciji gl.kolodvora

v Ljubljani

rimsko čašo

starega
jeruzalemskega

muskatnega
silvanca.

CHARLES PRINC

MANUFAKTURNO BLAGO NA DEBELO

LJUBLJANA, MIKLOŠIČEVA C 36.

POŠTNI PREDAL 124.

VI. Pražki vzorčni velesejem

od 11. do 18. marca 1923

naj obišče vsakdo, ki želi novih trgov. zvez.

Ugodnosti za posetnike:

75 % popusta pri vidiranju potnih listov, 33 % popusta pri osebnih in brzovlakih češkoslovaških železnic pri potovanju v Prago in nazaj.

Legitimacije

za ceno à Din 20.— se dobivajo pri češkoslovaškem konzulatu v Ljubljani, Breg št. 8 in oficijeli zastopstvu, tvrdki

Aloma Company, družba z o. z.

Ljubljana, Kongresni trg 3. Beograd, Sremska ul. 9.

M. Poličar & drug

Bled, Slovenija.

Specijalna tovarna za izdelavo bančnih in pisarniških oprav. Velika tvornica za pohištvo. Prevzema tudi vsa stavbena dela.

Naznanilo!

Naznanilo!

P. n. občinstvu ter znancem, prijateljem in gostom z dežele vljudno naznanjava, da sva odprla dne 28. februarja

v novi palači Ljubljanske kreditne banke, nasproti glavne pošte

prvovrstno
kavarno

„EMONA“

opremljeno z
vsem
komfortom.

Sklicuie se na najino dolgoletno prakso upava cenj. goste s solidno in skrbno postrežbo v vsakem oziru zadovoljiti ter se za naklonjenost priporoča

JAN IN KATI FIALA.

Restavracija se odpre nekaj dni pozneje, kar se bo sl. občinstvu naznanilo v časopisih.

„SAVA“

Opće osiguravajuće
dioničarsko društvo
ZAGREB

„CABA“

Opšte osiguravajuće
dioničarsko društvo
ЗАГРЕБ

Generalno zastopstvo za Slovenijo
V LJUBLJANI
Sv. Petra cesta št. 2

Posluje v vseh, zavarovalnih strokah.

LJUBLJANA, Mestni trg 5

O. BERNATOVIC

KONFEKCIJSKA TRGOVINA

TRGOVSKA BANKA D. D., LJUBLJANA

Podružnice:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

SELENBURGOVA ULICA ŠTEV. 1.

Brzojavi:
TRGOVSKA.

(PREJ SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA)

Kapital in rezerve Din. 17.500.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

Telefoni: 139,
140, 458.

Ekspoziture:

Konjice
Meža-Dravograd
Ljubljana (menjalnica
v Kolodvorski ulici).